

Als ge naar de koer moet

Ik ging naar de latrine
op zoek naar de grote liefde

Er zat niet eens een wc madam
die zei: "Vanaf nu is het dubbele prijs"

Wel stond er een glimlachende pop
Artificial Intelligence

"Steek uw betaalmiddel in de gleuf
en plas netjes in de pot"

Staat er een muntjesautomaat,
dan zegt zij: "Gepast betalen..."

Ze had kunnen zeggen: "Geplast?
Betalen doe je vooraf!"

Ai! "... dat kan ook met bankkaart"
gesteld dat ge een rekening hebt

"Gelieve deze publieke dienst..."

Ontmoeting met een keutel

Een kleine keutel wist niet goed wat ie moest

In de wereld geworpen toefde hij op de rand van de bril
niet wetend of het beter was los te laten en te vallen
dan om zich heen te kijken voor de gedachte aan wat wacht
wanneer ge wordt meegesleurd door de stroom van de wa-
tervergaarbak

Hij was niet erg opgezet met de noodzaak van het ontlasten
iets waar ie nooit om had gevraagd

“Omdat het niet anders kan,” zei ze
omdat het niet anders kan niet anders kan, mijn aars

Ik heb amper tijd gehad om te leren wie ik ben
man, vrouw, ongeslachtelijk
hoe kunt ge nu zoiets weten als kleine keutel

Hoe kunt ge nu weten wat ge leuk vindt
als ge niet eens de kans hebt gekregen
te achterhalen wat leuk is

Kortom, nog tijdens de worp had ie als dreumes in wording
een heel filosofisch concept bedacht
wat hem waarschijnlijk had weerhouden om over de rand te gaan
en de sprong in het ijle te wagen
waardoor hij zich met een ultieme krachtinspanning had
vastgeklampt

Zeelied

Ik denk aan de zee, zij niet aan mij
Onbewust van tijd, volgt ze het getij
Ik kijk naar de stroming, de zon en de maan
Hoe groot is de afstand, hoe ver moet je gaan

Ik denk aan de zee, zij denkt niet aan mij
De tijd vliedt met de stroom, de kering van het tij
Water kent geen verleden, noch mijn bestaan
Hoe ver je ook kijkt, hoe lang mag je gaan

Dan zijn daar die golven, het schuimend nat
Als gorilla's, drieste stieren druipend en zat
Nemen bezit van het land drachtig als een schip
Wat rest zijn schelpen kleine krabben en slib

Ik denk aan de zee, zij niet aan mij
Ze is mij vergeten, de vloed en het tij
Het water spoelt mijn naam, dat broze bestaan
Verweesd blijf je achter, hoe ver zal ik gaan